

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз Пр 44/2015
21.10.2015. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Биљане Синановић, Милунке Цветковић и Радмиле Драгичевић-Дичић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Зорицом Стојковић, као записничарем, у прекршајном предмету окривљених Д.К. и правног лица „К.“ ДОО из К., због прекршаја из члана 327. став 1. тачка 56. Закона о безбедности саобраћаја на путевима и др, одлучујући о захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Пtz бр. 364/15 од 01.10.2015. године, поднетом против правноснажног решења Министарства унутрашњих послова Републике Србије, Полицијске управе Ужице, Одељење саобраћајне полиције, Одсек за вођење прекршајног поступка II УП бр. 512/13 од 30.07.2015. године и пресуде Прекршајног апелационог суда у Београду, Одељење у Крагујевцу I-112 Пржу бр. 2374/15 од 20.08.2015. године, у седници већа одржаној дана 21.10.2015. године, донео је,

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Пtz бр. 364/15 од 01.10.2015. године, као основан, па се у односу на окривљене Д.К. и правно лице „К.“ ДОО из К., **ПРЕИНАЧУЈЕ** правноснажно решење Министарства унутрашњих послова Републике Србије, Полицијске управе Ужице, Одељење саобраћајне полиције, Одсек за вођење прекршајног поступка II УП бр. 512/13 од 30.07.2015. године и пресуда Прекршајног апелационог суда у Београду, Одељење у Крагујевцу I-112 Пржу бр. 2374/15 од 20.08.2015. године, тако што се, на основу члана 248. став 1. тачка 6. Закона о прекршајима („Службени гласник РС“, број 65/2013), прекршајни поступак против окривљених Д.К. због прекршаја из члана 327. став 1. тачка 56. у вези става 2. и члана 246. став 1. ЗОБС-а и правног лица „К.“ ДОО из К., због прекршаја из члана 327. став 1. тачка 56. Закона о безбедности саобраћаја на путевима, **ОБУСТАВЉА**.

Трошкови прекршајног поступка падају на терет буџетских средстава суда.

Образложење

Решењем МУП-а РС ПУ Ужице, Одељење саобраћајне полиције, Одсек за вођење прекршајног поступка II УП бр. 512/13 од 30.07.2015. године, оглашени су кривим и то: окривљена Д.К. због прекршаја из члана 327. став 1. тачка 56. у вези става 2. у вези члана 246. став 1. Закона о безбедности саобраћаја на путевима а окривљено правно лице „К.“ ДОО из К. због прекршаја из члана 327. став 1. тачка 56. Закона о безбедности саобраћаја на путевима и кажњени новчаном казном и то окривљена Д.К. у износу од 3.000,00 динара, а окривљено правно лице „К.“ ДОО из К. у износу од 60.000,00 динара. Истим решењем окривљено правно лице је обавезано да на име трошкова прекршајног поступка плати паушални износ од 1.000,00 динара у року од 15 дана од дана правноснажности решења, по приложеном налогу за уплату а под претњом принудног извршења.

Пресудом Прекршајног апелационог суда у Београду, Одељење у Крагујевцу I-112 Пржу 2374/15 од 20.08.2015. године, одбијена је као неоснована заједничка жалба браниоца окривљених правног лица „К.“ ДОО из К. и Д.К., као одговорног лица у правном лицу, а решење МУП-а РС, Полицијска управа у Ужицу, Одељење саобраћајне полиције, Одсек за вођење прекршајног поступка II УП бр. 512/13 од 30.07.2015. године, потврђено.

Против правноснажног решења МУП-а РС, ПУ у Ужицу, Одељење саобраћајне полиције, Одсек за вођење прекршајног поступка II УП бр. 512/13 од 30.07.2015. године и пресуде Прекршајног апелационог суда у Београду, Одељење у Крагујевцу I-112 Пржу бр. 2374/15 од 20.08.2015. године, Републички јавни тужилац поднео је захтев за заштиту законитости Пtz 364/15 од 01.10.2015. године, због повреде материјалног прекршајног права у смислу члана 235. став 1. тачка 3. у вези члана 76. став 1. Закона о прекршајима („Службени гласник РС“, број 101/05, 116/08 и 111/09), с`предлогом да Врховни касациони суд уважи захтев као основан, укине правноснажно решење МУП-а РС, ПУ Ужице, Одељење саобраћајне полиције, Одсек за вођење прекршајног поступка II УП бр. 512/13 од 30.07.2015. године и пресуду Прекршајног апелационог суда у Београду, Одељење у Крагујевцу I-112 Пржу бр. 2374/15 од 20.08.2015. године и списе предмета врати првостепеном органу на поновну одлуку.

Врховни касациони суд је одржао седницу већа, о којој је у смислу члана 286. став 2. Закона о прекршајима („Службени гласник РС“, број 65/2013) обавестио Републичког јавног тужиоца, на којој је размотрио списе предмета са правноснажним решењем и пресудом против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је након оцене навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца је основан.

Из списка предмета произилази да је МУП РС, Полицијска управа у Ужицу, Полицијска станица у Пожеги, Саобраћајна полицијска испостава Пожега поднела захтев за покретање прекршајног поступка број 4-904-01029/13 од 18.12.2013.

године против окривљених „К.“ из К., као правног лица, због прекршаја из члана 327. став 1. тачка 56. Закона о безбедности саобраћаја на путевима и Д.К., као одговорног лица у правном лицу, због прекршаја из члана 327. став 1. тачка 56. у вези става 2. Закона о безбедности саобраћаја на путевима, извршеног дана 22.10.2013. године, а затим је Полицијска управа у Ужицу дана 28.02.2014. године донела закључак II Уп 512/13 о покретању прекршајног поступка против окривљених. Након тога је ПУ Ужице, Одељење саобраћајне полиције, Одсек за вођење прекршајног поступка дана 13.05.2015. године упутило позиве II Уп бр. 512/13 представнику окривљеног правног лица и одговорном лицу у правном лицу да у року од седам дана од дана пријема позива дођу у тај орган ради саслушања у својству окривљених, или да доставе непосредно или путем поште писану одбрану, које позиве су окривљени примили дана 18.05.2015. године, те дана 25.05.2015. године доставили заједничку писану одбрану првостепеном прекршајном органу. По прибављању извештаја од ПУ Ужице, Одсек за управне послове од 29.07.2015. године, дана 30.07.2015. године, Прекршајни орган Полицијске управе Ужице донео је првостепено решење којим су окривљени оглашени кривим за предметне прекршаје.

Одредбом члана 76. став 1. Закона о прекршајима („Службени гласник РС“, број 101/05, 116/08 и 111/09), прописано је, да се прекршајни поступак не може покренути ако протекне једна година од дана када је прекршај учињен. Ставом 3. истог члана је прописано да се застаривање прекида сваком процесном радњом надлежног органа која се предузима ради гоњења учиниоца прекршаја, док је ставом 4. прописано, да после сваког прекида застаривање почиње поново да тече. Ставом 7. истог члана је прописано: „прекршајно гоњење застарива у сваком случају кад протекне два пута онолико времена колико се по закону тражи за застарелост гоњења“.

Према томе, одредбом члана 76. став 1. Закона о прекршајима прописан је рок за покретање прекршајног поступка „релативни рок застарелости“, а ставом 3. истог члана 76. да се застаривање прекида сваком процесном радњом надлежног органа која се предузима ради гоњења учиниоца прекршаја док је одредбом члана 76. став 7. у вези става 1. истог закона, прописано да прекршајно гоњење застарива у сваком случају кад протекне два пута онолико времена колико се по закону тражи за застарелост гоњења „апсолутни рок“.

Дакле, имајући у виду да првостепени прекршајни орган у Ужицу није предузео ни једну процесну радњу ради гоњења учинилаца прекршаја у периоду од 28.02.2014. године када је донет закључак о покретању прекршајног поступка до 13.05.2015. године када је упутио позиве окривљенима за давање одбране, односно у периоду дужем од годину дана, то Врховни касациони суд налази да је побијаним правноснажним решењем и пресудом повређена одредба члана 235. став 1. тачка 3. у вези члана 76. став 1. Закона о прекршајима („Службени гласник РС“, број 101/05, 116/08 и 111/09) како се то основано наводи у захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца, из којих разлога је захтев усвојен и побијано правноснажно решење и пресуда преиначени тако што је обустављен

прекршајни поступак против окривљених Д.К. и правног лица „К.“ ДОО из К., као у изреци ове пресуде.

Одлука о трошковима поступка, као у изреци пресуде, донета је у смислу одредбе члана 141. став 2. Закона о прекршајима, којим је прописано да трошкове поступка за прекршај за који је поступак обустављен сноси суд.

Имајући у виду напред наведено, Врховни касациони суд је, поступајући у смислу члана 30. став 1. Закона о уређењу судова и члана 287. став 4. ЗПР и применом члана 248. став 1. тачка 6. Закона о прекршајима („Службени гласник РС“, број 65/2013), донео одлуку као у изреци пресуде.

**Записничар-саветник,
Зорица Стојковић, с.р.**

**Председник већа-судија,
Невенка Важић, с.р.**